

Κυριακή 25 Αυγούστου. Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου. Ἦχος πλ.δ'. Ἐωθινὸν θ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Εἵδησις: Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆ κδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπανερχονται οἱ ἐν τῷ ἀποδείπνῳ σχολάζοντες κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν οἰκῶν Αὐτῆς.

Ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Ἐσπερινὸν ὕμνον...Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Πῶς μὴ σὲ μακαρίσωμεν Θεοτόκε... Τὸ· Φῶς ἱλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Θεοτόκε Πάνσεμνε... Χαῖρε Θεομήτορ ἄχραντε...Χαῖρε Θετόκε Μήτηρ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις... Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατήλθες... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Θεία προνοία γεγονῶς εἰς ὑπαρξιν...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ... οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...ὅλον*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...ίστῶμεν* στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Ἑσπερινὸν ὕμνον... *Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...ἀνατολικὸ στιχηρὸ ἐν· Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατὴρ Λόγος...τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου προσόμοια γ'· Τὸν πολυφωτον ἥλιον...Αἱ πορεῖαί σου ὥφθησαν...Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει... τοῦ ἁγίου Τίτου προσόμοια γ'· Μίαν τρισυπόστατον...Θείαις ἀναλάμψεσι...Κρήτης ἐξορμώμενος...Δόξα...τὸ ιδιόμελον τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου· Ἔστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρμημα...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...Εἵσοδος. Τὸ· *Φῶς ἱλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ιδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Χριστὸν δοξολογήσωμεν...Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις...Ὡ Δεσπότη τῶν ἀπάντων...Δόξα...τὸ ιδιόμελον τοῦ ἁγίου Τίτου· Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Παναγνὲ...Τό· *Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες...Δόξα...τῶν ἀποστόλων· Ἀπόστολοι ἅγιοι...Καὶ νῦν τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἁρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.***

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτανι...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.*

Ἐν τῷ ὁρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατῆλθες...Δόξα...τῶν ἀποστόλων· Ἀπόστολοι ἅγιοι...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς· ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν...Δόξα· Τὰ μύρα τῆς ταφῆς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἐπὶ σοὶ χαίρει...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου...Δόξα· Τὰ μύρα τῆς ταφῆς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἵτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ θ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ἁγίου Τίτου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι·

Σταυρὸν χαράξας...Ἀπὸ γ' ὠδῆς, κοντάκιον τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου·
Ὡφθης μέγας ἥλιος...τὸ ἕτερον τοῦ ἁγίου Τίτου· Τοῦ Παύλου δειχθεῖς...
καὶ τὸ κοντάκιον· Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ
ἁγίου Βαρθολομαίου· Ἡ κάθοδος τῶν σῶν...Δόξα· τοῦ ἁγίου Τίτου·
Ὡσπερ ἄστρον ἡλίῳ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε...
Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος...καὶ ὁ
οἶκος· Τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βασίλεια...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στι-
χολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλᾶριον, τὸ θ' ἀναστάσιμον· Συγκεκλεισμένων
Δεσπότα...τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου· Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν...τὸ ἕτερον
τοῦ ἁγίου Τίτου· Μύστα τῆς θείας χάριτος...καὶ τὸ θεοτοκίον· Σὺν ἀσω-
μάτοις τάξεσι...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμα στιχηρὰ δ'· Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης...Κύριε, εἰ καὶ ὡς
νεκρὸν ἐν μνημείῳ...Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου...Ὁ Ἄγγελός σου
Κύριε...τῶν ἀποστόλων προσόμοια δ'· Θεῖον ἐπαφῆκε σέ...Ἥλιον καθάπερ
σέ...Νεκρὸς ἐπιτύμβιος...Θείαις ἀναλάμψεσι...Δόξα...τὸ θ' Ἑωθινὸν
ιδιόμελον· Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...
Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ
τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ
ὑψους κατῆλθες...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ
ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ μὲν τῆς γ'
ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ

εἰρμῶν, ἐκ δὲ τῆς ς' ῥοῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου Τίτου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... Ἀπολυτικά μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες... τῶν ἀποστόλων· Ἀπόστολοι ἅγιοι...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Δόξα...τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου· Ὁφθης μέγα ἥλιος...Καὶ νῦν· Ἰωακείμ καὶ Ἄννα...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἥχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν Ἀποστόλων, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί...(Κορ. γ' 9-17), ὁ ζήτει τῇ θ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τῶν Ἀποστόλων· Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ...(Τιτ. α' 1-5, β' 15, γ' 1-2, 12-15), ὁ ζήτει τῇ κε' τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Εὐαγγέλιον· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὴν ὄχλον...(Ματθ. ιδ' 14-22), ὁ ζήτει τῇ θ' Κυριακῇ τῶν κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίων καὶ **β'**. τῶν Ἀποστόλων· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...(Ματθ. ε' 14-17), ὁ ζήτει τῇ ιβ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον... καὶ· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.